

1919's Regler paa alle de Bevillinger, man i saa Henseende ved det foreliggende Forslag foreslaar at yde.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre angaaende de Vanskeligheder, vi indenfor vort Parti er fuldt ud klar paa vil opstaa i det Tilfælde, at man pludselig med indeværende Finansaar hørte op med at give Laan efter den gamle Husmandslovs Regler. Vi foreslaar eller henstiller i Betænkningen, at de Arealer, som Udstykningsforeningerne ligger med med Henblik paa Udstykning til Husmandsbrug, købes af Staten. Vi er fuldt klar paa, at det vil betyde et direkte Tab for Staten straks, men det ligger i Øjeblikket saaledes, at Lovgivningen af 6. Maj 1921 har animeret baade private og Udstykningsforeninger til Køb af Arealer til Udstykning i en saadan Udstrækning, at flere af dem ligger med betydelige Arealer, som de ikke har kunnet afhænde indtil nu. Enten skal altsaa Udstykningsforeningerne tage et Tab paa disse Arealer, eller ogsaa maa de søge dem afhændet efter det Lovforslag, vi nu behandler, til Udstykning til Priser, der atter fører Katastrofen videre. Altsaa, enten skal Udstykningsforeningerne lide Tab, eller ogsaa skal Nybyggerne købe for dyrt og tvinges ud i økonomiske Tilstande, der er uholdbare for dem, der gaar ind under dem. Og her vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den Nybygger, der staar som Køber, den jordsøgende, atter her er den svage i Forholdet baade overfor den enkelte Jordsælger og overfor den Udstykningsforening, som paa Grund af Topkonjunkturen har købt for dyrt. Jeg tror derfor, det vilde være det kloge og rigtige overfor hele Udstykningsbevægelsen i Danmark, at Staten tog nøgternt paa Forholdet og sagde: Nu vel, lad os tage Tabet straks og udstykke efter sunde Principper!

Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at man kunde gaa videre og stille det Spørgsmaal op til Overvejelse for dette høje Ting: Hvis samtlige eller en meget stor Procentdel af de to Aargange Husmænd, der har rejst Hjem efter Loven af 6. Maj 1921, kommer i en saadan økonomisk Situation som den, jeg tror, de kommer i, og man kommer til at staa overfor den Afgørelse, om vi skal give dem en økonomisk Haandsrækning eller lade dem gaa fra Hus og Hjem, hvorledes vil man da stille sig? Jeg hører til dem, som uforbeholdent udtaler Frygt for Konsekvenserne af at forflygtige den Opfattelse hos de enkelte Husmænd, at naar de har sluttet en Handel, er det en Handel, og de staar for saa vidt som bærende Ansvar for

deres Handling. Men vi maa ogsaa tage det andet Forhold med i Betragtning: at naar man lader dem gaa fra Hus og Hjem og faar nye Brugere ind i Hjemmene paa disse Vilkaar, skal Staten tage det økonomiske Tab straks, som jeg nævnte, eller ogsaa vil Afløserne komme ind under uholdbare økonomiske Vilkaar, og saa foretrækker jeg at lade dem gaa ind under Loven af 4. Oktober 1919. Lad os saa gøre den Ulykke god igen, som den højtærede Landbrugsminister fremtvang, da han fik sin Lov af 6. Maj 1921 vedtaget og fik en Jordhandel i Danmark i Stand til Priser, der ligger ganske usædvanligt høje. Lad os fra Statens Side tage Tabet, lad os tage de Millioner, som skal tabes paa den høje Jordværdi.

Jeg nævner det, fordi det er et meget alvorligt Spørgsmaal. Det vilde være en Brist, som knap kunde læges paa lang Sigt, hvis Troen til Udstykningsbevægelsen tabtes, hvis der skete for store Ulykker i saa Henseende. Det høje Ting maa endelig ikke misforstaa mig og tro, at jeg lader mig paavirke, fordi der gaar nogle Stykker fra Hus og Hjem ude i Landet, baade efter den ene og den anden Lov. Der kommer vi ind paa de personlige Kvalifikationer, der vil altid forekomme Nybyggere, som ikke duer til den Stilling og ikke magter Opgaven. Det, det kommer an paa, er, at man ikke lovgiver paa en saadan Maade, at det fremtvinger uholdbare Tilstande for store Kredse af den danske Befolkning, som jeg for mit Vedkommende sætter min Lid til, naar vi skal føre det danske Landbrugs Udvikling længere frem.

Derfor har jeg for mit Vedkommende gerne villet anbefale, at man stemmer for det af mit Parti stillede Ændringsforslag under Nr. 2 og alle de andre Ændringsforslag i Tilknytning dertil. De gaar kort og godt ud paa, at Oprettelsen af nye Brug fra indeværende Finansaaars Slutning foregaar efter Reglerne i Lov af 4. Oktober 1919, medens Bestemmelserne vedrørende Tillægslaan og Ændringer af gamle, bestaaende Stats-husmandsbrug bibeholdes i deres nuværende Skikkelse. Jeg anbefaler saa indtrængende, som jeg kan, at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem, som nu sidst talte, saavel som Ordføreren for Socialdemokratiet (Olufson) bruger jo mange Ord til at bevise, hvor uheldig og ulykkebringende denne Ordning med fri Udstykning er her i Landet. Jeg maa sige, at naar den er saa elendig for Nybyggerne, saa ulykkelig for vort Land,